

Arrest

nr. 101 013 van 16 april 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 7 december 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 31 oktober 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 maart 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat R. WOUTERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker en zijn Belgische vriendin leggen op 15 mei 2012 te Beringen een verklaring van wettelijke samenwoning af. Op dezelfde dag dient verzoeker een aanvraag in om in het bezit te worden gesteld van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 31 oktober 2012 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die op 12 november 2012 aan verzoeker ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 15.05.2012 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

-Foto's ter staving van de relatie: Sommige foto's zijn zonder datum een aantal foto's die werden voorgelegd bevatten wel een datum. Echter, de oudste foto die werd voorgelegd dateert van april 2011. Dit is geen afdoende bewijs dat betrokkenen elkaar reeds twee jaar kenden voorafgaand aan de aanvraag.

-Een bewijs zwangerschap: Dit bewijs van de gynaecoloog dat mevrouw [T.] zwanger is en moet bevallen in maart 2013 is onvoldoende bewijs dat betrokkenen een gemeenschappelijk kind hebben. Immers, louter een verklaring van zwangerschap is geen afdoende bewijs dat het kind effectief gemeenschappelijk is. Bijgevolg is dit attest eveneens een onvoldoende bewijs van de stabiele en duurzame relatie.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van partijen om de kosten van het geding ten laste te leggen van de tegenpartij.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een eerste en tweede middel, die samen worden behandeld, de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de materiële motiveringsplicht en van de beginselen van behoorlijk bestuur.

Hij verstrekt volgende toelichting bij deze middelen:

“Deze wet schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor de beslissing moet opnemen. Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet daarenboven afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk.

De bestreden beslissing bevat geen uitdrukkelijke en voldoende motivering hetgeen een scheiding is van artikel 2 Wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Dat de bestreden beslissing niet de feitelijke en juridische overwegingen weergeeft waaraan zij ten grondslag ligt.

'De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschreiding genomen' (RVST 04.03.1960, Brinkhuysen, nr. 7691. RVST, 30.09.1960, Janssens, nr. 8094, RVST 23.11.1965, Stad Oostende, nr 11.519.)

Dat de aanvraag van verzoekster wel degelijk ontvankelijk en gegrond is nu er sprake is van een effectieve relatie.

Verzoeker woont sinds april 2011 bij mevrouw [T.] en mevrouw [T.] was reeds in januari 2012 zwanger van hun eerste kindje. Doch spijtig genoeg heeft verzoeker en mevrouw Trips dit kindje vroegtijdig dienen af te geven.

Verzoeker woonde op het ogenblik van de aanvraag reeds 1 jaar bij mevrouw Trips zodat wel degelijk voldaan was aan de voorwaarden.

Aangezien niet voldaan is aan de materiële motiveringsplicht.

Aangezien er in casu wel degelijk sprake is van een duurzame en affectieve relatie tussen verzoeker en mevrouw [T.] waarmee hij sinds april 2011 feitelijk samenwoont en sinds mei 2012 wettelijk. De bij gebrachte stukken tonen dit wel degelijk aan.

Zo werden de bijgebrachte foto' s van april 2011 getrokken in de woning van mevrouw Trips zodat hier blijkt dat verzoeker hier sinds 2011 reeds woonde.

Ook het feit dat mevrouw [T.] zwanger is en een kindje van verzoeker verwacht toont duidelijk aan dat zij een effectieve en affectieve relatie hebben

Aangezien tegenpartij dan ook op een lichtzinnige wijze tot de vaststelling gekomen is dat er niet voldaan zou zijn aan de voorwaarden en dat tegenpartij onvoldoende onderzoek heeft gedaan naar de feitelijke situatie en lichtzinnig tot de vaststelling is gekomen dat er niet aan de wettelijke voorwaarden zou voldaan zijn.

De motivering van tegenpartij is dan ook zeer lichtzinnig tot stand gekomen zonder ernstig onderzoek of effectieve elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker niet aan de voorwaarden voldaan heeft. De bijgebrachte stukken zijn duidelijk en tonen aan dat partijen sinds maart 2011 een relatie hebben en sinds april 2011 effectief samenwonen.

Krachtens de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering, en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridische aanvaardbare motivering, gebeurt van de door de overheid genomen beslissing.

Uit de voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridische aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridische onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Verwerende partij is derhalve tekortgeschoten aan haar motiveringsplicht.

[...]

De door de Staatssecretaris genomen beslissing is volledig op onjuiste motieven gesteund en is, bij gebreke aan een duidelijk onderzoek naar de ware toedracht van de zaak onjuist en onvoldoende gemotiveerd door middel van niet-bewezen veronderstellingen.

De Staatssecretaris meent ten onrechte uit de feitelijke situatie te kunnen afleiden dat verzoeker geen duurzame relatie heeft met mevrouw [T.] en dat er niet voldaan zou zijn aan de wettelijke voorwaarden.. Dat uit de bijgebrachte stukken voldoende duidelijk blijkt en het bewezen is dat verzoeker wel degelijk een affectieve relatie heeft met mevrouw [T.] en reeds sinds april 2011 samenwonen. Verzoeker wil al het mogelijk doen om zo snel mogelijk alles in orde te maken aangezien hij in maart 2012 vader wordt. De Staatssecretaris is op basis van onjuiste motiveringen en onvolledige gegevens en na een overdreven summier onderzoek naar de ware feitelijke toestand, tot een verkeerde vaststelling gekomen en heeft ten onrechte de visumaanvraag geweigerd.

Dat zulks een onjuiste gevolgtrekking is nu is komen vast te staan dat er wel degelijk sprake is van een relatie tussen verzoeker en mevrouw [T.].

Dat de Staatssecretaris aldus de regels van behoorlijk bestuur heeft geschonden door onvoldoende grondig het dossier van verzoeker te onderzoeken.

Dat dit niet getuigt van een behoorlijk bestuur.

De Minister van Binnenlandse zaken gaat bijgevolg duidelijk te ver in zijn gevolgtrekking en verzuimt zijn beweegredenen voldoende duidelijk te maken.

Dergelijke houding van de Minister van Binnenlandse zaken is strijdig met de beginselen van behoorlijk bestuur. [...]"

3.2.1. Er dient te worden vastgesteld dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven aangeeft op basis waarvan deze is genomen. Er wordt immers, onder verwijzing naar artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gesteld dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van partner in een duurzame en stabiele relatie van een burger van de Unie. Hierbij wordt gemotiveerd dat verzoeker niet op afdoende wijze heeft aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben nu onvoldoende het bewijs voorligt dat hij en zijn partner één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag, dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen voorafgaand aan de aanvraag en elkaar drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben. Wat de voorgelegde foto's betreft, wordt gesteld dat van de foto's die een datum vermelden de oudste foto dateert van april 2011 en dat de voorgelegde foto's dan ook geen afdoende bewijs vormen dat verzoeker en zijn partner elkaar reeds twee jaar kenden voorafgaand aan de aanvraag. Met betrekking tot het attest van zwangerschap stelt de bestreden beslissing verder dat een enkele verklaring van zwangerschap van de partner geen afdoende bewijs is dat het kind effectief gemeenschappelijk is. Verzoeker kan aldus niet dienstig stellen dat verweerder heeft nagelaten zijn beweegredenen voldoende duidelijk te maken. De Raad merkt op dat verzoeker niet aantoon op welke wijze deze motivering van de bestreden beslissing niet pertinent of draagkrachtig zou zijn. De Raad stelt vast dat de motivering van de bestreden beslissing verzoeker in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens deze door hem bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 is niet aangetoond.

3.2.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat de motivering van de bestreden beslissing niet correct of juridisch onaanvaardbaar is, voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht die dient onderzocht te worden in het raam van de toepassing van de bepalingen van artikel 40bis juncto artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Artikel 40bis, §§ 2 en 4 van de Vreemdelingenwet, samen met artikel 40ter van dezelfde wet gelezen, voorziet in een verblijfsrecht van meer dan drie maanden voor de niet-Belgische partner van een Belgische onderdaan, op voorwaarde dat deze vreemdeling en de Belgische onderdaan een overeenkomstig de wet geregistreerd partnerschap hebben gesloten en zij een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie hebben, zij met elkaar komen samenleven, zij beiden ouder dan eenentwintig jaar zijn, ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon, zij geen personen zijn als bedoeld in de artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek en ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek.

Overeenkomstig artikel 40bis, § 2, 2°, a) van de Vreemdelingenwet is het duurzaam en stabiel karakter van de relatie aangetoond:

*“- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;
- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;
- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;”*

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat de bij de aanvraag voorgelegde foto's en het zwangerschapsattest niet op een afdoende wijze het duurzaam en stabiel karakter van de relatie in voormelde zin aantonen.

Wat de foto's betreft, stelt verweerder dat van de foto's die een datering vermelden de oudste foto dateert van april 2011 en dat bijgevolg deze foto's geen bewijs kunnen uitmaken van het gegeven dat verzoeker en zijn partner elkaar reeds twee jaar zouden kennen voorafgaand aan de aanvraag. Verzoeker betwist dit als dusdanig niet, doch stelt dat deze foto's het bewijs vormen dat hij reeds gedurende één jaar voorafgaand aan de aanvraag samenwoonde met zijn partner. Hij stelt hier toe dat deze foto's in de woning van zijn partner werden genomen. De Raad merkt evenwel op dat verzoeker deze foto's niet meer kan laten zeggen dan wat ze zeggen, namelijk dat twee of meerdere personen samen afgebeeld worden. Er kan louter op basis van deze foto's niet worden vastgesteld dat deze zijn genomen in het huis van verzoekers partner en zelfs indien dit wel het geval zou zijn, kan hieruit verder ook nog niet worden afgeleid dat verzoeker op het ogenblik van het nemen van deze foto's reeds effectief samenwoonde met zijn partner. Louter aan de hand van deze foto's toonde verzoeker dan ook geenszins aan dat hij reeds sinds april 2011 effectief zou samenwonen met zijn partner, zoals hij thans voorhoudt. Er blijkt niet dat verzoeker bij zijn aanvraag enig ander stuk voorlegde waaruit blijkt dat hij reeds sinds april 2011 samenwoonde met de Belgische partner.

Met betrekking tot het attest van zwangerschap stelde verweerder verder dat een loutere verklaring van zwangerschap van de partner geen afdoende bewijs is dat het kind effectief gemeenschappelijk is. Door louter te stellen dat zijn partner zwanger is en een kind van hem verwacht, en dat aldus een effectieve en affectieve relatie wel degelijk blijkt, weerlegt verzoeker voormelde motivering niet die erop neerkomt dat geen afdoende bewijs voorligt dat het kind van verzoeker is. Op grond van de bij de aanvraag voorgelegde stukken, zoals deze blijken uit het administratief dossier, blijkt verder niet dat verzoeker stukken voorlegde over eerdere zwangerschappen van zijn partner, zodat hiermee geen rekening kon worden gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing.

Verzoeker toont met zijn uiteenzetting niet aan dat verweerder zijn beslissing steunde op onjuiste gegevens of dat hij op kennelijk onredelijke wijze vaststelde dat verzoeker aan de hand van de door hem voorgelegde foto's en het zwangerschapsattest onvoldoende het bewijs aanbracht dat hij en zijn partner reeds gedurende één jaar voorafgaand aan de aanvraag samenwoonden of elkaar voorafgaand aan de aanvraag reeds gedurende twee jaar kenden of een gemeenschappelijk kind hebben. Hij maakt met zijn betoog evenmin aannemelijk dat verweerder tot zijn besluit is gekomen met miskennis van voormelde wettelijke bepalingen.

Een schending van de materiële motiveringsplicht is niet aangetoond. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat de bestreden beslissing met machtsoverschrijding is genomen.

3.2.3. In zoverre verzoeker betoogt dat geen voldoende en duidelijk onderzoek werd gevoerd “naar de ware toedracht van de zaak” of slechts een overdreven summier onderzoek werd verricht, lijkt hij verder nog de schending aan te voeren van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen. Er dient verder te worden benadrukt dat een vreemdeling die vraagt om tot een verblijf in het Rijk te worden toegelaten zijn aanvraag zelf met alle dienstige overtuigingsstukken dient te onderbouwen. Het komt aan verweerder in beginsel enkel toe de aangebrachte gegevens en stavingstukken te beoordelen en na te gaan of deze al dan niet volstonden om vast te stellen dat hij voldeed aan de wettelijke voorwaarden voor een recht op verblijf. Op verweerder rust geenszins de verplichting om, indien de aanvrager in gebreke blijft om de nodige documenten of verduidelijkingen bij zijn aanvraag te voegen, het initiatief te nemen om de aanvraag verder te stofferen door middel van onderzoeksdaden. De Raad stelt vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat verweerder bepaalde door hem bij de aanvraag voorgelegde gegevens of stukken ten onrechte niet mee in rekening heeft genomen. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat de bestreden beslissing lichtzinnig zou zijn genomen of dat enig verder onderzoek door verweerder zich opdroeg. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is niet aangetoond.

3.2.4. In zoverre verzoeker tenslotte nog een schending van andere beginselen van behoorlijk bestuur wenst aan te voeren, wijst de Raad erop dat het aan verzoeker toekomt om op duidelijke wijze de concrete beginselen te duiden dat hij geschonden acht en om toe te lichten op welke wijze deze beginselen dan wel geschonden zouden zijn door de bestreden beslissing. Verzoeker blijft op dit punt in gebreke. Dit onderdeel van het middel is, bij gebreke van de vereiste precisie, dan ook onontvankelijk.

Het eerste en het tweede middel zijn, in zoverre deze ontvankelijk zijn, ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend dertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS